

Rusland trækker på skuldrene ad kansler Merkels opfordring til en flyveforbudszone over Syrien

17. februar 2016 – Den tyske kansler Angela Merkel opfordrede i dag til, at man overvejede en sikkerhedszone med flyveforbud langs den tyrkisk-syriske grænse, inde i Syrien, »for flygtninge«. Dette medførte en russisk respons, der gik ud på, at kun med tilladelse fra den syriske regering kunne en sådan zone skabes.

»Det ville være en hjælp, hvis der i Syrien var et område, hvor ingen af parterne i konflikten lancerede luftangreb«, sagde Merkel til det tyske parlament den 17. februar, iflg. avisen *Hurriyet*.

»Vi kan ikke forhandle med Islamisk Stats [ISIL] terrorister«, sagde Merkel, »men hvis vi kunne nå frem til en aftale mellem anti- og pro-Assadstyrker om en form for flyveforbudszone, forstået som et fristed for de mange flygtninge, så ville det redde mange liv og fremhjelpe den politiske proces om Syriens fremtid«. Det samme sagde hun i et avisinterview den 15. feb.

Talsmand for Rusland, Gatilov, sagde, »Kun med den syriske regerings godkendelse og opbakning fra FN's Sikkerhedsråd kunne en sådan zone skabes.«

USA: Obama foreslår forsvarsbudget for 3. Verdenskrig

17. februar 2016 – USA's forsvarsminister Ashton Carters foreløbige fremlæggelse af Obamas forsvarsbudget for 2017, der blev givet til Washington Economic Club den 2. feb., samt en lederartikel i *Washington Post* i dag, »En ny tids afskrækkelse«, indikerer begge Obamas plan om at starte en krig imod Rusland og Kina.

Obama præsenterer et budget for Tredje Verdenskrig for Kongressen. I 2013 blev Rusland knapt nævnt i Obamas budget, indrømmer *WP*. I sit budget for 2017 foreslår Obama udgifter til 3,4 mia. dollar til »Det europæiske forsikringsinitiativ«, en stigning fra 789 mio. dollar i 2013, og som skal finansiere flere roterende styrker i Europa; mere uddannelse og flere øvelser; mere udstyr, der forhåndsdeployeres; alt dette »vil ved slutningen af 2017 lade os hurtigt danne en særdeles kapabel styrke på jorden med kombinationen af våben, og som kan respondere over hele skuepladsen, om nødvendigt«.

»Skiftet kommer sent«, klager *WP*, »og er kun en udbetaling. Men erkendelsen af, at Rusland har udviklet sig fra at være en partner in spe og til seriøs trussel, hilses velkommen«.

Hensigten med de forøgede udgifter er at forsikre allierede, der er blevet nervøse over Ruslands nye aggressivitet, og »sende et stærkt budskab om afskrækkelse. Rusland og dets stedfortrædende militser besætter dele af tre tidligere sovjetrepublikker – Moldova, Georgien og Ukraine – og dets militær har taget initiativet i Syrien ... I hele Europa fører russerne en ubehagelig informationskrig og bruger åbenlyse og fordækte metoder til at underminere NATO og den Europæiske Union«. *WP* kommer med den vilde påstand, at mange vestlige

regeringsfolk mener, at Putin »med overlæg forværrer flygtningekrisen, der truer europæisk enhed, en taktik, som de refererer til som »at gøre migration til et våben«.

I løbet af det seneste årti »har Rusland gjort imponerende fremskridt inden for elektronisk krigsførelse og andre militære teknologier. Ligesom Kina har Rusland et lavere forsvarsbudget end USA, men de har hældt ressourcer ind i våbensystemer, der er 'asymmetriske', hvilket vil sige, at en relativ lille investering kan underminere en formidabel, konventionel amerikansk kapacitet ... Rusland har angiveligt udviklet en ny, ubemandet undervandsdrone, der kan medføre atomvåben, alt imens Kina forbedrer sin anti-satellit kapacitet. De har begge foretaget kæmpespring over teknologiske hurdler ... Hvordan skal man respondere?«

Opgradering af atomvåben, som Carter og *WP* ikke nævner, er afgørende for atomar aktivitet. Planen kræver 13 mia. dollar til en ny ubåd med ballistiske missiler over de næste fem år, til erstatning af den nuværende flåde af ubåde i Ohio-klassen. Af dette beløb vil 4 mia. dollar blive brugt til forskning og udvikling, og resten på anskaffelse af elementer, som har lang leveringstid, således, at konstruktion af de første nye både kan begynde i 2021.

Pentagons plan vil også understrege behovet for at finansiere alle tre ben af USA's afskrækkelses-»triade« – ikke blot de nye ubåde, men også nye, atombevæbnede interkontinentale ballistiske missiler og et nyt bombefly til luftvåbnet, sagde en unavngiven kilde til Reuters.

Det transatlantiske finanssystem er færdigt – Der findes kun en løsning med Rusland og Kina.

Af Helga Zepp-LaRouche

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et

sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins

intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> - red.)

BBC propaganda for 3. Verdenskrig trækker ild

13. februar 2016 – Gilbert Doctorow, europæisk koordinator for den nyligt genkonstituerede Amerikanske Komite for Øst-Vest Aftale, offentliggjorde en ødelæggende kritik i *Consortium News*, af BBC Two's nyligt viste udsendelse »Tredje Verdenskrig: I krigsrummet«. [<https://consortiumnews.com/2016/02/11/bbc-imagines-world-war-iii/>]

BBC Two er rettet mod et britisk publikum, men propagandafilmen havde global virkning og trak skarpe angreb fra russiske regeringsfolk, og endda fra de baltiske staters regeringer, hvor det fiktive scenario for en gradvis eskalering til en atomkrig ved et »uheld« var sat. TV-dokumentaren involverede virkelige, live britiske topmilitære og topdiplomatiske personer, der ikke arbejdede ud fra et manuskript, men udspillede krigsspillet – foran kameraerne.

Alt imens Doctorow trak en skillelinje mellem høgene og duerne i panelet, så er den ultimative essens den kendsgerning, at, fra start til slut, bliver Rusland dæmoniseret, de seneste års begivenheder i Ukraine og Georgien vises som russisk, imperialistisk aggression, og antagelsen er den, at Baltikum er næste mål for et russisk militærangreb.

Alt imens krigsspillet udfolder sig gennem successive eskaleringer, hvor Rusland ultimativt lancerer atomangreb på USA og britiske mål (og de virkelige britiske strateger vedtager ikke at optrappe til et generelt, atomart Armageddon ved at lancere gengældelsesangreb mod Rusland), så handler det alt sammen om at forberede den britiske befolkning på en atomar konfrontation med Moskva. Og, som Doctorow påpeger, dette kommer i sammenhæng med den britiske premierminister

David Camerons kamp for finansiering til at bevare og modernisere Storbritanniens Trident atombevåbnede ubåde.

Alt imens scenariet om et russisk træk ind i de baltiske stater på nuværende tidspunkt er absurd, så vender Doctorow tilbage til den virkelige verden med en advarsel: »Hvis opbygningen af NATO-tropper og ditto materiel langs med Ruslands vestlige grænser og i Det baltiske Hav fortsætter som projekteret i præsident Obamas seneste bevillinger til dette formål, kunne det meget vel give anledning til en russisk aktion.«

»I tilfælde heraf kunne konfrontationen skride direkte frem til rød lampe til de strategiske atomstyrker, uden nogen mellemliggende punktvise varslinger, som denne film viser, meget lig det, der skete tilbage i 1962 under Cubakrisen.«

Foto: Et klip fra dokumentar-krigsspillet, vist på BBC Two, »World War Three: Inside the War Room«.

**RADIO SCHILLER den 15.
februar 2016:
Hvornår krakker den første
storbank i Europa?
Tyrkiet og Saudi Arabien på
vej ind i Syrien?**

Gravitationsbølger

Med formand Tom Gillesberg

Interviews fra München: General Kujat, Ischinger og Medvedev: Vil USA og Rusland samarbejde; eller gå i krig over Syrien?

Wiesbaden, 12. februar 2016 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05) og stabschef for Bundeswehr (2000-02), den tyske general Harald Kujat (pensioneret), gentog offentligt, hvad alle ved München Sikkerhedskonferencen den 12.-14. feb. ved: Rusland kan ikke ignoreres.

Som han i dag sagde til *Neue Passauer Presse*, der spurgte, om det var Putins plan, at operationerne omkring Aleppo skulle øge konflikten i Syrien: »Nej. Rusland går frem efter en strategisk plan. Putins mål er at støtte de syriske tropper i deres offensiv i Islamisk Stats områder. Hidtil har Aleppo været et punkt, der blokerede for dette mål, idet byen har været kontrolleret af den syriske opposition. Man bør ikke glemme, at Rusland har foreslået en våbenhvile med start 1. marts. Dette er en chance.«

På spørgsmålet, »Argumenterer De for samarbejde med russerne?«

svarede han: »For det første har russerne med deres militære intervention gjort fredsprocessen mulig. Frem til september 2015 befandt vi os i et totalt dødvande. Hverken amerikanerne eller europæerne havde en strategi for et fredeligt Syrien, og de var heller ikke rede til at blive massivt engageret. Vi må give denne proces en chance. Før den russiske intervention var situationen denne: Den syriske hær stod på randen af kollaps. Jeg ville kun have givet dem nogle få ugers eksistens tilbage. Men så ville Syrien være kollapsede, og IS ville have overtaget landet. Det næste mål ville have været Libanon – og derefter Israel. Det ville have haft vidtgående konsekvenser for os.«

Samtidig med, at Kujat blev interviewet i går, gav også formanden for München Sikkerhedskonferencen, Wolfgang Ischinger, et interview i går aften, til ZDF-TV's aggressive nyhedsvært Klaus Kleber – dette efter, at det forlød, at den russiske premierminister Dmitry Medvedev gav interview til *Handelsblatts* globale udgave, hvor han advarede om, at udenlandske troppedeployeringer i Syrien ville udløse en permanent Tredje Verdenskrig.

Først gav Ischinger udtryk for Medvedevs ønske om, at alle skulle sætte sig ved forhandlingsbordet, men så kom Ischinger pludselig med, at russerne også måtte standse deres offensiv. ZDF's Kleber spurgte dernæst, men hvis russerne ikke standser, og Vesten massivt øger sin støtte til oprørerne, »Vil dette simpelt hen ikke betyde mere krig?« Ischinger svarede, at det ikke ville være godt, men hvis der ikke sker noget i denne weekend, her, så »må Obama og Putin tale med hinanden for at komme sammen ved et topmøde, hvor de indgår en overordnet, strategisk aftale. Dette kan kun forhandles igennem af lederne af disse to magter. Det kan udenrigsministre ikke gøre; der jo i alle tilfælde er underlagt ordrer, især i USA's og Ruslands tilfælde. Dernæst mener jeg, at vi må have et topmøde af den art, som blev afholdt for 30 år siden mellem Ronald Reagan og Mikhail Gorbachov.«

Kleber, der skiftede emne, spurgte, Vesten kaster også bomber;

findes der »onde russiske bomber og gode vestlige bomber?« Ischinger svarede, at, i en ideel situation, burde de to magter ikke blot have en fælles, strategisk løsning, men også, at de udefra kommende magter, der var involveret i Syrien, burde »sætte deres militære enheder, så at sige, under fælles militærkommando«.

NATO's Stoltenberg angriber Rusland ved München Sikkerhedskonference; Ruslands Medvedev: daglig amerikansk-russisk dialog nødvendig for at standse ny kold krig

13. februar 2016 – I en tale, der var fjendtlighedsindret over for Rusland, helligede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hele sin korte tale ved Sikkerhedskonferencen i München til at angribe Rusland. Idet han hurtigt afviste truslen fra ISIL, sagde Stoltenberg i begyndelsen, »Vi har set et mere selvhævdende Rusland. Et Rusland, der destabiliserer den europæiske sikkerhedsorden.«

Idet han hyklerisk talte om at forhindre krig og om nødvendigheden af at åbne op for en dialog, meddelte han endda, at han havde talt med den russiske udenrigsminister

Sergei Lavrov på sidelinjen af München, »for at udforske muligheden for at sammenkalde et møde i NATO-Rusland Rådet«. Men dernæst understregede Stoltenberg, »Politisk engagement betyder ikke en tilbagevenden til sædvanlige gøremål. Vi befinder os i en ny virkelighed mht. Rusland.«

Han pralede med den internationale enhed omkring sanktionerne, suspenderingen af Rusland fra G-8 og »voksende støtte til vore partnere i øst« som respons til »Ruslands handlinger i Ukraine«.

»Og NATO er i gang med den største styrkelse af vores kollektive forsvar i årtier«, sagde han, »for at sende et magtfuldt signal for at afskrække enhver aggression eller intimidering«, sagde han.

Denne »multinationale«, »fremskudte tilstedeværelse« i Øst er »for at gøre det klart, at et angreb på én allieret ikke kun vil blive besvaret af nationale styrker, men af styrker fra hele Alliancen.«

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev, der talte hurtigt efter Stoltenberg, bemærkede NATO-chefens fjendtlighed. (Se nedefor)

Medvedev: Amerikansk-russisk dialog er nødvendig hver dag for at standse en krise som den Kolde Krig i 1962

13. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i dag, under den årlige Sikkerhedskonference i München, til USA, NATO og Europa, at de skulle stoppe deres krigspropaganda imod Rusland, fordi det kun reflekterer en farlig, ny kold krig.

»Vi mener, at NATO's politik imod Rusland stadig er fjendtlig og generelt set forstokket«, sagde premierministeren. »For at sige det ligeud, så er vi hastigt i færd med at glide ind i en

periode med en ny, kold krig. Rusland er blevet fremstillet som så godt som den største trussel mod NATO, eller mod Europa, Amerika og andre lande (hvilket hr. Stoltenberg netop havde demonstreret). De viser skræmmende film om Rusland, der starter en atomkrig. Jeg er undertiden forvirret: er dette 2016, eller 1962? (Parentes tilføjet).

For at gøre det fuldstændig klart, at en sådan propaganda kunne føre til et atomopgør, nævnte Medvedev udtrykkeligt missilkrisen på Cuba. Men, understregede han, forskellen dengang var, at en dialog forhindrede en »atomar apokalypse«.

»Jeg vil gerne citere John F. Kennedy, der brugte meget enkle, men passende ord, 'Indenrigspolitik kan kun besejre os; udenrigspolitik kan dræbe os'«, sagde han. »I begyndelsen af 1960'erne stod verden ved indgangen til en atomar apokalypse, men de to rivalerende magter fandt modet til at indrømme, at ingen politisk konfrontation var tabet af menneskeliv værd.«

Men, med dagligt samarbejde mellem USA og Rusland, sagde han, »og jeg mener dagligt – hver dag«, kan krig undgås.

»Næsten hver dag henviser man til os som den mest forfærdelige trussel mod NATO som helhed eller mod Europa, Amerika og andre lande specifikt«, sagde Medvedev, [men] »vi er blevet klogere ... Og vi er ikke splittet af ideologiske fantomer og stereotyper. Jeg mener, at de udfordringer, som vi i dag står overfor, ikke vil føre til konflikt, men snarere vil opmuntre os til at komme sammen i en fair og ligeværdig forening, der vil gøre det muligt for os at bevare freden i de næste 70 år, mindst.«

Han lagde ikke fingrene imellem mht. Syrien. »Terrorisme er en udfordring for hele civilisationen: vi må ikke opdele terrorister i venner, fjender, ekstremister eller 'moderater'. ... Jeg tror, at Daesh [arabisk for ISIS] bør være taknemlige over for mine kolleger, visse vestlige ledere, der umuliggjorde et sådant samarbejde« mellem Rusland og Vesten,

sagde Medvedev.

»Det er vigtigt at bevare en forenet, syrisk stat og forhindre, at den falder fra hinanden i religions-baserede fragmenter. Verden har ikke råd til endnu et Libyen, Yemen eller Afghanistan.«

»Vi må lancere et »Manhattan-projekt« i Europa for Klassisk Musik«. Schiller Instituttet afholder musik-seminar i Wiesbaden, Tyskland

For at skabe en ny renæssance, må vi gå tilbage i tiden for at finde fortidens største mesterværker og forsøge at se dybt ind i deres skaberes intellekt for at opdage de principper, der medgik til mesterværkernes skabelse. Vi må se tilbage for at se fremad. Med det formål at skabe en ny renæssance, må vi ikke alene stræbe efter at genskabe store mesterværker gennem at fuldkommengøre opførelsen af fortidens store, klassiske musik, men vi må også stræbe efter at bruge opdagelsen af de principper, der kan gøre det muligt for os at fortsætte traditionen efter især sådanne komponister som Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms.

Download (PDF, Unknown)

Link to the english version on The Schiller Institute's homepage in the U.S.

Titelbillede: Johan Sebastian Bach

Foreløbig rapport fra Sikkerhedskonference i München: Værgerne har fejlet

12. februar 2016 – I dag åbnede den årlige Sikkerhedskonference i München, informeret gennem en foreløbig rapport, der blev udgivet for omkring tre uger siden, og som udtrykker beklagelse over den kendsgerning, at en stor del af verden er steget ned i en tilstand af kaos, og at det er mislykkedes Vesten at forhindre det.

»Verden, især fra et vestligt standpunkt, kan meget vel være i den værste tilstand, siden afslutningen af den Kolde Krig«, siges det i begyndelsen af rapporten, der har titlen »Grænseløse kriser, hensynsløse krigsmagere, hjælpeløse værger«. »Overvældede, undertiden hjælpeløse værger konfronteres med græseløse kriser og magtfulde, hensynsløse krigsmagere.« Rapporten identificerer krigsmagerne som Rusland, Kina, Iran og ISIS, men tager aldrig USA, EU og NATO med i betragtning som faktorer i denne 15 år lange proces, der har omsluttet Europa med et bælte af kaos og krig snarere end den fremgang, som EU's strategi fra 2003, der citeres i rapporten, hævdede, skulle være EU's mål. »Vores opgave er at fremme en ring af velregerede lande øst for den Europæiske Union på grænserne til Middelhavet«, sagde denne EU-strategi fra 2003. »Dette har i stedet forvandlet sig til en 'ildring'«, klager München-rapporten. Men dette er alt sammen

andres skyld, ikke Vestens, der bevarede strukturerne fra den Kolde Krig og sine britiskinspirerede geopolitiske metoder, selv efter Berlinmurens fald.

En faktor, som rapportens forfattere fandt klart bekymrende, er udviklingen af strukturer, med Kina i førertrøjen, og som udgør en parallel til det internationale system, som Vesten har opbygget. For blot at nævne nogle få, så udgøres disse strukturer af BRIKS, AIIB og det Økonomiske Silkevejsbælte, blandt mange andre.

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 11. februar 2016: Deutsche Bank i krise//Kampen om Aleppo

NATO vedtager militær oprustning i Østeuropa

10. februar 2016 – Ved NATO's forsvarsministtermøde i dag i Bruxelles vedtoges planerne for en militær oprustning i alliancens østlige medlemsstater, især i de Baltiske Stater (Estland, Letland, Litauen) og i Polen. Den militære opbygning

vil tage form af yderligere roterende styrker fra USA og andre lande, med opbakning fra NATO's hurtige responsstyrke bestående af 40.000 troper. Den forstærkede, fremskudte tilstedeværelse vil blive »multinational for at gøre det klart, at et angreb på ét medlem er et angreb på alle allierede, og at alliancen som helhed vil respondere«, sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg iflg. er erklæring, udstedt af NATO. »Den vil blive roterende og støttet af et øvelsesprogram; og den vil blive komplementeret af den nødvendige logistik og infrastruktur for at støtte den fremrykkede opstilling og fremme hurtig forstærkning.«

Ifølge en Reuters-rapport forudser planen tilstedeværelsen af yderligere 1.000 NATO-tropper i hvert af seks lande: de tre baltiske lande, Polen, Rumænien og Bulgarien, for at imødegå den angivelige trussel fra Rusland. Ifølge budgetplanen, der blev udgivet af Obamaregeringen i går, vil omkring 5.000 af disse tropper være amerikanske.

»Rusland er en trussel«, erklærede den litauiske forsvarsminister Jouzas Olekas. »Det er Moskvas handlinger i Krim, deres støtte til separatister i Ukraine og deres snapøvelser, der bekymrer os.« 1.000 tropper vil imidlertid bestemt ikke tilfredsstille Polens højrefløjsregering. Forespurgt, om en troppetilstedeværelse på 1.000 mand var acceptabel, svarede den polske forsvarsminister Antoni Macierewicz, »Fra vores standpunkt er det klart for lidt.« Dette forventes at blive emne for »vanskelige forhandlinger« ved NATO-topmødet i Warszawa til juli.

NATO-generalsekretær Stoltenberg sagde, at han ville mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München senere på ugen. »Vi mener, at, især, når tiderne er vanskelige, som de er nu, så er det endnu vigtigere, at vi har en politisk dialog og åbne kanaler mellem NATO og Rusland«, sagde han.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (midten) stiller op med forsvarsministre under et NATO-forsvarsministermøde i alliansens hovedkvarter i Bruxelles, Belgien, 10. februar 2016.

Vil NATO opgradere sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet?

9. februar 2016 – Efter drøftelser med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Ankara i går, annoncerede den tyske kansler Angela Merkel en fælles, tysk-tyrkisk deployering af politi for at kontrollere indstrømningen af flygtninge ved den syrisk-tyrkiske grænse. Hun sagde desuden, at NATO's forsvarsministermøde den 10.-11. feb. burde undersøge, om alliancen kunne øge sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet – angiveligt for at »standse menneskesmuglere«.

Om det ville hjælpe noget med at dæmme op for flodbølgen af flygtninge er mere end tvivlsomt, men det er rimeligt snarere at antage, at det er en orkestrering af nok et påskud for NATO til at opgradere sin tilstedeværelse i området – imod Rusland, naturligvis. Den kendsgerning, at Merkel gjorde Rusland »medansvarlig« for den nye flygtingestrøm fra Aleppo til den syrisk-tyrkiske grænse, synes at passe ind i dette. Den planlagte deployering af AWACS-overvågningsfly fra Tyskland til Tyrkiet, der ikke giver anden mening end at være rettet mod Rusland, kommer i samme sammenhæng.

Deutsche Bank fører an i faldet

9. februar 2016 – Midt i denne uges finansielle kaosbegivenheder fører Deutsche Bank an i faldet. Mandag faldt bankens aktier 9,5 procentpoint fra fredag på trods af en erklæring fra banken mandag om, at den havde midlerne til at honorere forfaldne betalinger på obligationslån. Her til morgen sendte meddirektør John Cryan personligt en e-mail til bankens personale og sagde, at de kunne berolige kunder med, at »Deutsche Bank fortsat er bundsolid i betragtning af vores stærke kapital og risikoposition«. Han udtalte desuden, at det fortsat var bankens kurs at fortsætte med at holde udgifterne i skak ved at skære ned på omkostninger, dvs. afskedige personale.

Selv den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gav sit besyv med. Han talte i Paris, hvor han deltog i et EU-finansministermøde. Da journalister spurgte ham om banken, sagde Schäuble, at han »absolut ikke er bekymret mht. Deutsche Bank«.

I dag faldt bankens aktier endnu 5 procent på Frankfurts børs, hvilket bragte tabet for i år – dvs. på under to måneder – op over 40 procent.

Blandt andre markante begivenheder på verdensmarkedet kan nævnes, at Japans 10-årige statsobligationer faktisk faldt til kategorien for negativt afkast, med 0,01 procent – hvilket er første gang nogensinde i nogen G7-nation.

Fransk-tysk initiativ for skabelse af EU-Finansministerium

8. februar 2016 – Præsidenterne for Frankrigs og Tysklands centralbanker, François Villeroy fra Banque de France og Jens Weidmann fra Bundesbank, har samtidigt i aviserne *Le Monde* og *Süddeutsche Zeitung* offentliggjort en fælles opfordring til skabelse af et Europæisk Finansministerium, der således ville gøre det af med den smule økonomisk suverænitet, medlemmerne af eurozonen har tilbage. Med denne udgivelse, der kommer blot en dag før det Fransk-tyske økonomi- og finansministerrådsmøde i Paris, og få dage før Ecofin-mødet for EU-rådet for økonomiske og finansielle anliggender den 12. feb., insisterer de to på, at »eurozonens medlemslande klart må tillade et omfattende suverænitetsfællesskab og magtbeføjelser på europæisk niveau«, som angiveligt skulle være »den mest ligefremme løsning til at genoprette tilliden i eurozonen«.

Deres forslag involverer etableringen af et reelt finansministerium for i det mindste eurozonen, men i sidste instans imidlertid for hele den Europæiske Union, og »en effektiv og mindre fragmenteret europæisk administration ... Disse nye institutioner ville genoprette balancen mellem ansvar og kontrol«.

Süddeutsche Zeitung tilføjer, at lignende, konkrete forslag er blevet fremlagt af medlem af Den europæiske Centralbanks direktion, Benoît Coeuré, at ECB-præsident Mario Draghi er sympatisk indstillet over for forslaget, og at der er sammenfald med forslag, der tidligere er fremlagt af den franske præsident François Hollande om skabelse af en

Europæisk Økonomisk Regering for hele Europa. Den foreslåede overførsel af endnu mere suverænitet til »Europa« vil imidlertid med sikkerhed møde voldsom modstand i flere medlemslande, inklusive i den franske og tyske befolkning.

Deres opfordring, »Europa ved en korsvej«, er også udlagt på engelsk på Banque de Frances og Bundesbanks websider: https://www.banque-france.fr/fileadmin/user_upload/banque_de_france/La_Banque_de_France/Joint-Article-FVG-20160208.pdf

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der

ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.

<http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07>

[/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf](http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf)

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

**RADIO SCHILLER den 9. februar
2016:
Finansverden i**

opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Sammenbruddet af Det romerske Imperium – i dag

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar 2016 – Se på det transatlantiske finanssystem. Rapporter fra Europa og USA afslører et dødt finanssystem, med dukkeførere, der trækker i de tråde, der er påhæftet liget, for at få det til at syne levende. Mere kvantitativ lempelse, negative rentesatser, et Europæisk Finansministerium for at fjerne de sidste rester af medlemslandenes økonomiske suverænitet – der alt sammen skal forsøge at få den enorme mængde af værdiløs derivatgæld til synes at have nogen værdi, når den ingen har.

Se på den militære situation. Obamas nærmeste allierede i Mellemøsten, Erdogan, der ønsker at være Sultan, og den feudale potentat Kong Salman, der planlægger en invasion af Syrien på vegne af deres britiske herrer og febrilsk forsøger at standse den kurs hen imod sejr over terrorisme, som er i færd med at blive effektueret af den foryngede syriske hær med russisk støtte fra luften. Tyrkernes sidste forsyningslinje ind til deres al-Nusra- og ISIS-aktiver er næsten lukket af i takt med, at Damaskus-regeringen rykker frem for at befri Aleppo.

Se på det kulturelle sammenbrud i USA og Europa. Den største heroin-epidemi nogensinde fejer hen over USA, mens præsident Obama orkestrerer en aftale med verdens største leverandør af kokain, heroin og marihuana, Columbias FARC narkoterrorister,

samtidig med, at han legaliserer narkotika i hele landet.

I dag fremførte Lyndon LaRouche den pointe, at de transatlantiske nationer i det 21. århundrede er i præcis samme situation som Europa i det 5. århundrede, da Det romerske Imperium kollapsede.

Lykkeligvis er der et nyt paradigme i verden, anført af Kina og Rusland, og som tilbyder en vej til at undfly nedstigning i et økonomisk helvede og atomkrig – under forudsætning af, at Vesten vælger at tage ved lære af dem. Alt imens Obama har lukket Amerikas engang så storslåede rumprogram ned, så er Kina i færd med at opbygge en kapacitet til at kolonisere Månen og nå ud til Mars, og opfordrer alle verdens nationer til at samarbejde.

Mens Rusland konfronterer den terrorist-svøbe, som er blevet skabt af briternes/Obamas krige for regimeskift, så trues selve Rusland både udefra og indefra. Sergei Glazyev, en af Putins førende rådgivere, har åbenlyst udfordret monetaristerne i den Russiske Centralbank samt deres støtter, for ikke at forsvare den nationale valuta, og for at vedtage den politik, som City of London har krævet – og han er endda fremkommet med den anklage, at valutamarkedet befinder sig i udenlandske spekulanter hænder. Glazyev opfordrer klogt Rusland til at følge den kinesiske model.

Vil befolkningerne i USA og Europa være lige så kloge? Det er et spørgsmål om kreativitet, fremsatte LaRouche i dag. Vestens nederlag skyldes ikke menneskehedens natur, men dens fordærvelse. Kreativitet kommer til udtryk i processen med at vække kreativitet i andre, i at fortsætte menneskets sande mission i hver generation – i at skabe en ny tilstand i universet. Hvis folk kan formås til at forstå den kendsgerning, at verden er ved at krænge over i kaos og atomkrig lige for øjnene af os, så vil de blive i stand til at rydde Det Hvide Hus for dets dræber, lukke spekulanterne på Wall Street ned og gå med i BRIKS om opbygningen af en ny

verdensorden, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Titelbillede: »Imperiets forløb – Imperiets fuldbyrdelse«; maleri af Thomas Cole (født 1801, Storbritannien, død 1848, USA): serie på fem malerier med titlen Imperiets forløb.

Klassisk musik retter sig efter naturlov, interview med operasanger Josipa Bainac på tysk

Klassische Musik richtet sich nach Naturprinzipien
von Feride Istogu Gillesberg

Neue Solidarität

Nr. 3, 20. Januar 2016

Am 11.-12. Dezember 2015 fand in der dänischen Hauptstadt Kopenhagen ein Symposium statt zum Thema „Fortgeschrittene Einschätzung der Stimmfunktionen in Europa: Resonanz der menschlichen Stimme & Neurowissenschaft und Stimme“ („Advanced Voice Functions Assessment in Europe – Resonance of the human voice & Neuroscience and voice“). Es war das sechste Symposium dieser Art, das von der Europäischen Kooperation in Wissenschaft und Technologie (European Cooperation in Science and Technology, COST Action 2103) veranstaltet wurde. Ärzte, Künstler und Musiker aus verschiedenen Nationen waren vertreten. Das Programm war sehr kompakt. U.a. hielt dort Josipa Bainac einen Vortrag über die wissenschaftliche Stimmung, die ein wichtiger Bestandteil der menschlichen Stimme ist. Ihre Rede beruhte auf zweijährigen Untersuchungen

der Autorin. Ich hatte die Freude, Frau Bainac für die Neue Solidarität interviewen zu können.

Neue Solidarität: Frau Josipa Bainac, ich hatte die Möglichkeit, Ihren spannenden Vortrag auf dem Symposium in Kopenhagen anzuhören. Wollen Sie sich kurz vorstellen?

Josipa Bainac: Vor ungefähr zwei Jahren habe ich meinen Abschluß an der Universität für Musik in Zagreb, Kroatien, als klassische Sängerin und Pädagogin gemacht. Seit 2014 studiere ich Lied und Oratorium im Masterstudium an der Universität für Musik und darstellende Kunst Wien. Seit meinen Studien in Kroatien habe ich mich intensiv für verschiedene Interpretationstechniken interessiert und mich viel mit Stimmeigenschaften und Gesangstechnik beschäftigt.

Neue Solidarität: Wie sind Sie darauf gekommen, mit der wissenschaftlichen Stimmung zu arbeiten?

Bainac: Als klassische Gesangsstudentin habe ich viele Konzerte gesungen, von Orchestern, Klavier, Cembalo oder Orgel begleitet. Nach jahrelangen Erfahrungen habe ich bemerkt, wie sich das subjektive Gefühl für die Stimme und die Gesangstechnik ändert, wenn ich mit verschiedenen Begleitinstrumenten oder Ensembles auftrete. Bald habe ich erfahren, welche Rolle die Stimmung und die Standardtonhöhe in der historische Musikpraxis hat, und durch Gespräche mit meinen Kollegen – Sänger und Sängerinnen – habe ich erfahren, daß sie manchmal bei der Interpretation unter verschiedenen Stimmschwierigkeiten leiden, z.B. wegen der zu hohen Standardtonhöhe -, wenn der Künstler lange Proben oder Auftritte singen muß.

Als mein Masterarbeitsthema habe ich deswegen geschrieben über „Die historische Entwicklung der Temperatursysteme und die Standardtonhöhenauswahl im Zusammenhang mit der Gesangstechnikentwicklung und Stimmgesundheit“. Am Anfang war

ich leider in den Untersuchungsmöglichkeiten begrenzt. Das war aber nur der Anfang meiner Arbeit zu dieser Frage, die ich als eine Pilotstudie in Kopenhagen präsentiert habe.

Neue Solidarität: In Ihrem Vortrag wurde erwähnt, daß in Kroatien Aufnahmen gemacht wurden, um den Unterschied der verschiedenen Stimmungen zu demonstrieren. Warum findet so ein Prozeß in Kroatien statt, gibt es ein besonderes Interesse in diesem Feld?

Bainac: Ich habe mit dem Studium dieses Themas in Kroatien angefangen. Und während des Studiums war ich im Kontakt mit Wissenschaftlern und Persönlichkeiten, die die technischen Möglichkeiten haben, wissenschaftliche Untersuchungen zu machen. Leider gibt es in Kroatien nicht so viel Interesse zu diesem Thema, und deswegen war es kompliziert, meine Arbeit wirklich zu entwickeln, aber hier in Wien habe ich mehr Unterstützung.

Neue Solidarität: Das Schiller-Institut führt seit Jahrzehnten eine Kampagne für die wissenschaftliche Stimmung. Wie sehen Sie die Bedeutung der Verdi-Stimmung?

Bainac: Wenn man über die Stimmung spricht, muß man zwei wichtige musikalische Aspekte ins Auge fassen: die Standardtonhöhe („Kammerton“) und das Temperationssystem. Beide haben sich im Lauf der Zeit unabhängig voneinander entwickelt und oft gewechselt.

Man sagt oft, im Zusammenhang mit der historischen Interpretation, daß das Temperationssystem eine große Bedeutung für das Verständnis der harmonischen Struktur und anderen Musikkomponenten hat.

Leider vergessen wir oft die Bedeutung der Standardtonhöhe. Die Instrumente wurden im Laufe der Zeit für die neuen, oft höheren Standardtonhöhen umgebaut oder optimiert. Mit der Stimme ist es leider nicht so einfach, und bei der Interpretation von Repertoire, das für eine andere

Standardtonhöhe komponiert war, kann dies zu Schwierigkeiten und in extremen Fällen zu Verletzungen führen. Die ästhetischen Fragen werden heute, aufgrund der Art, wie heute Musik konsumiert wird, übersehen.

Giuseppe Verdi war nicht nur Komponist, sondern auch Sänger – ein Bariton, der die Gesangstechnik gemeistert hat und mit diesem Wissen sehr sorgfältig die Musik für Sänger geschrieben hat. Es ist bekannt, daß er auch sehr genau und streng mit seinen Mitarbeitern – Librettisten usw. – gearbeitet hat.

Während den Überlegungen, was die universale Standardtonhöhe sein sollte, hat sich Verdi für die französische Standardtonhöhe ($a' = 435$ Hz) eingesetzt. Er wurde aber kurz danach für die Standardtonhöhe $a' = 432$ Hz gewonnen, wegen ihrer wissenschaftlicher Genauigkeit, wie in seinem Briefwechsel nachzulesen ist.

Nach vielen Besprechungen mit Wissenschaftlern und Mathematikern kam ich zu der Meinung, daß es wirklich keine wissenschaftlichen Beweise gibt, die bestätigen könnten, daß eine Frequenz gegenüber einer anderen Vorteile hat.

Ich habe dann mit renommierten Sängern und ihrem Repertoire experimentiert. Und aufgrund von objektiven und subjektiven Bewertungen habe ich dann festgestellt, daß die Standardtonhöhe von 432 Hz, wenn sie z.B. bei der Interpretation von Verdis und Mozarts Opernarien verwendet wird, viele Vorteile vor den heutigen 443 Hz hat.¹ Für ausgezeichnete Sänger, die keine technischen Probleme haben, sind auch immer die Passagionoten zwischen den Stimmregistern problematisch. Wenn man den Kammerton von 432 Hz nimmt, werden die Vokale runder und natürlicher gesungen – coperto. Das verschiebt die Formanten tiefer und macht den Weg zu den Passagionoten günstiger, denn die Stimmqualität des Passagionbereichs zwischen den Stimmregistern kommt in dieser Stimmung früher. Das ist natürlich auch mit dem Text verbunden, der so vertont ist, daß die Bedeutung durch

Registerwechsel unterstrichen ist.

Bei 443 Hz kommt die Passaggio in der Stimme abrupt, weil die Sänger oft in dieser Stimmung hellere Vokale – auch in der Passagiotransition – singen. Natürlich versuchen die Sänger immer, den Formantenbereich mit den Obertönen zu verbinden, aber in der tieferen Stimmung macht der Körper das unbewußt und ganz natürlich durch die Rundung des Vokaltrakts. Die Sänger bewerten diese Standardtonhöhe von 432 Hz als die, die ihnen mehr Stimmfreiheit, Flexibilität, schönere Farbe, Stimmleichtigkeit anbietet. Bei 443 Hz macht der Sänger das alles bewußt – mehr oder weniger erfolgreich.

Neue Solidarität: Unsere Organisation legt großen Wert auf die klassische Kultur. Wie sehen Sie die Rolle der klassischen Musik, welche Bedeutung hat sie für die Entwicklung einer Gesellschaft?

Bainac: Musik ist immer ein bedeutender Aspekt jeder Zivilisation, ob man über Ritualmusik oder über unsere raffinierte und durch Jahrhunderte entwickelte europäische Musik spricht. Das sind alles im einfachsten Sinne Kombinationen von Frequenzen, die nach der Kenntnis des Komponisten so arrangiert sind, daß sie eine gewisse Wirkung auf den Zuhörer haben. Meiner Meinung nach werden diese Grundprinzipien der europäischen Musik heute von den Interpreten und auch von den Komponisten ignoriert. Man kann auch oft die sinnlose Phrase hören, daß im Bereich der klassischen Musik schon alles gesagt sei, alles schon komponiert sei, und deswegen muß der Zuhörer heute verschiedenste intellektuelle Durchfälle von den Komponisten dulden. Das kommt leider seit dem 20. Jahrhundert aus dem Bedürfnis, alles zu quantifizieren – am besten gleich auf Profit umrechnen. Und die Komponisten und Interpreten haben sich nur auf den leichtgewonnenen Affekt des Publikums und persönlichen Erfolg ausgerichtet.

Die Tatsache, daß Musik ein Naturphänomen ist, das schon lange

vor der Menschlichkeit existiert hat, muß man wieder entdecken. Dann sehen wir, daß diese Quelle unerschöpflich ist. Deswegen würde ich klassische Musik nicht nur als Musik aus einer gewissen Periode bezeichnen, sondern als Musik, die sich nach Naturprinzipien richtet, die eine objektive und positive Wirkung auf uns hat.

Neue Solidarität: Haben Sie noch eine paar abschließende Gedanken für unsere Leser?

Bainac: Wie immer haben auch wir in unserer Zeit gewisse kulturelle Probleme und Fragen. Die klassische Musik ist heute ganz populär und für die Massen zugänglich geworden. Das könnte auf den ersten Blick auf die Welt der klassischen Musik eine gute Wirkung haben. Leider hat es sich aber gezeigt, daß das breite Publikum sich nur auf die oberflächlichen Aspekte der Musik orientiert. Und die natürliche Wahl der Künstlern – Interpreten oder Komponisten – ist damit verschwunden. Deswegen liegt heute bei uns, wie wir Musik und alle anderen Künste unterstützen; daß wir wirklich nur das hinterlassen, was wir für die nächsten Generationen wertvoll finden.

Neue Solidarität: Vielen Dank für das Interview!

Anmerkung

1. International sind z.T. noch höhere Stimmungen üblich, aber bei den Untersuchungen in Wien wurden akustisch nur 432 Hz und 443 Hz detailliert analysiert.

NATO-forsvarsministre

forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit budget for militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria

Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed. NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.«

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet.

Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.»

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjalne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som

kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

Franske banker sidder op til

ørerne i dårlige lån i olie og gas

5. februar 2016 – Som sædvanlig skjuler Frankrig de store rotter i sit banksystem. Denne gang drejer det sig om deres eksponering til olie- og gasmarkederne, der konfronteres med et kollaps i priserne. *Bloombergs* faste skribent Lionel Laurent har et indlæg, hvor han jamrer over de »uigennemsigtige« data, som de franske banker hidtil har afsløret.

Han skriver, »Frankrigs banker, der længe har brugt deres profitable operationer inden for forbrugerbankvirksomhed til at finansiere udvidelse af lån til selskaber, er blandt de mest eksponerede til olie- og gasindustrien.«

Han citerer Jonathan Tyce fra *Bloomberg Intelligence*, der anslår eksponeringen i de franske topbanker, inklusive Crédit Agricole, BNP Paribas, Société Générale og Natixis til mere end 100 mia. euro, hvor disse banker er blandt de syv europæiske toplångivere med eksponering til energiselskaber, og blandt de øverste fem mht. metal- og mineselskaber, iflg. analytikere hos Nomura.

Procentdelen af lån i energisektoren fra disse banker i forhold til den totale långivning er som følger: Crédit Agricole, 10 %; Société Générale, 6 %; BNP Paribas, 5 %; og Natixis, 7 %.

Det andet problem er, at bankerne ikke har henlagt ekstra kapital til at dække tab og ikke ligefrem er åbne omkring deres eksponering, arten af deres låntageres sikkerhedsstillelse eller om de risici, som de selskaber, der låner ud til, udgør.

Et andet sort hul i dette spørgsmål om energilån findes i Holland, der er centrum for oliespotmarkedet. Laurent

rapporterer, at alene ING Bank har en portefølje af energilån til 29 mia. euro, der udgør omkring 14 % af bankens totale udlån til selskaber. Den 4. feb. udsendte ING en erklæring, der sagde, at banken forventede at træffe bestemmelser om lån til 3,8 mia. euro, hvis oliepriserne forblev på samme, aktuelle lave niveau. Banken sagde, at de andre dele af udlånene er »noget eksponeret« til risikable oliepriser. Laurent jamrer også over, at ING også opfører sig »uigennemsigtigt« omkring hele situationen.

Crédit Suisse sagde i går, at dets nettoudlån til olie- og gasindustrien i alt var 9,1 mia. dollar, men signalerede samtidig, at der ikke er grund til bekymring. Med hensyn til Deutsche Bank, så nægter den af afsløre sin eksponering til energiindustrien og ville kun sige, at den var »undervægtig« i forhold til sektoren.

Investorer trækker sig ud af synkende Deutsche Bank

5. februar 2016 – *Frankfurter Allgemeine Zeitung* skrev i dag, at BlackRock og Qatar, de to største aktieindehavere i Deutsche Bank, muligvis trækker sig ud, hvis tingene bliver værre. Den regerende familie i Qatar har allerede tabt næsten 1,3 mia. euro. Andre regeringsinstitutioner, der er investorer, har for længst solgt deres aktier. Union Investment, en tysk fond, der ejes af Raiffaisen bankerne og kreditsammenslutninger, har halveret deres aktier i Deutsche Bank til 0,6 % og advarer mod i det hele taget at investere i aktier. »Investorer har i øjeblikket ingen tillid til banker«, siger UI-direktør Helmut Hipper. Coco-obligationer nærmer sig især betalingsstandsning.

Ifølge websiden scenarieconomici.it ønsker Bruxelles og Berlin at skjule »det virkelige europæiske problem: et kæpemæssigt finansielt, sort hul, der er ved at blive skabt i Tyskland«. Aktier i Deutsche Bank er faldet 35 % siden begyndelsen af 2016. Banken har for 64 billioner euro i fiktiv værdi af derivatinvesteringer, fem gange BNP'et i de 19 eurozone-lande, og en gearingsrate på 3,5 % (mod 4,9 % i Unicredit og 6,9 % i Banca Intesa, de to største, italienske banker).

Credit default swaps på Deutsche Bank står nu til 167, en stigning på 60 % siden årets begyndelse. Til sammenligning står CDS på Intesa og Unicredit på hhv. 100 og 136. Kun Monte dei Paschi di Siena er højere, 279, men MPS er kendt for at være i vanskeligheder.

Stands den umiddelbare fare for atomkrig og skab i stedet en alliance mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for

menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 4. februar 2016:

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//
O'Malley trækker
sig//Deutsche Bank i krise**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.